

ZnikomitNo24Thin.otf

ZnikomitNo24

V Cézarei žil istý muž menom Kornélius, stočník kchorty, zvanej Italšká. Bol nábožný a bchabojný s celým svojím domom. Dával vela almužien ľudu a ušťavične sa modlil k Bohu. Raz okolo tretej hodiny popoludní videl jasne vo videní Božieho anjela, ako prichádzal k nemu a oslovuje ho: „Kornélius!“ Ale on na neho hľadel a prelaknutý poviedal: „Co je, Páne?“ Odpočoval mu: „Tvorej modlitby a tvoje almužny vystúpili pred Božiu tvárou a on si na ne spomenul. A teraz pošli mužov do Joppe a zavolaj si Šimona s prímením Peter, býva u istého Šimona, garbiara, čo má dom pri mori.“ A keď anjel, čo s ním hovoril, odišiel, zavolať si dvôch služov a nábožného vojaka z tých, čo mu boli podriadení, všetko im porozprával a poslal ich do Joppe. Na druhý deň, keď boli na ceste a blížili sa k mestu, Peter výšiel okolo poludnia na strechu modliť sa. Keď výhľadol, chcel jest. Kým mu prípravovali, padol do výtrženia. Videl otvorené nebo a zosťupovať akúsi nádobu, ako veľké prestieradlo, spuštané za štyri rohy na zem. Boli v nej všetky druhy štvornogcov, zemeplazov a nebeské vtáctvo. I zaznel mu hlas: „Peter, všťaň, zabijaj a jedz!“ Ale Peter poviedal: „Nijakým činom, pane, veda som, níkdy nejedol nijč poškvrnené a nečisté.“ Ale hlas sa mu ozval znova, druhý raz: „Co Boh očistil, ty nenazývaj poškvrneným.“ Toto sa opakovalo tri razy a hned bola nádoba vzatá do neba. Kým bol Peter v rozpakoch, čo to bol za úkaz, ktorý videl, zastali pri bráne muži, ktorých poslal Kornélius, a dopytovali sa na Šimona dom. Zavolať a pýtať sa, či tam býva Šimon s prímením Peter. Ako Peter premýšľal o videní, Duch mu poviedal: „Hľadajú ta ľudia muži. Všťaň teda, zid dolu a bez vŕhania chod s nimi, lebo som ich ja poslal.“ Peter zisiel k mužom a poviedal: „Ja som ten, ktorého hľadáte. Kyôli čomu ste prišli?“ Oni poviedali: „Stočník Kornélius, spravodlivý a bchabojný muž, ktorému celý židovský národ vydáva svädectvo, dosiaľ pokyn od sväteho anjela aby si ta pozval do domu a vypočul tvoje slová.“ Zavolať ich teda dnu a pohostil. Na druhý deň, všťal a šiel s nimi a niektorí braťia z Joppe ho sprevádzali. V ďalší deň prišiel do Cézarey. Kornélius ich už čakal spolu s pozvanými príbuznými a najbližšími priateľmi. Keď Peter prichádzal, Kornélius mu výšiel v úsťrety, padol mu k nohám a poklonil sa. Ale Peter ho zdvíhol a poviedal mu: „Všťaň, aj ja som len človek.“ Ako sa s ním rozprával, vňiel dnu a našiel tam mnoho zhromaždených. I poviedal im: „Vý viete, že Žid sa nesmie spoločiť ani sťretnúť s cudzincom. Ale mne Boh ukázal, že nemám níkoho nazývať poškvrneným alebo nečistým človekom. Preto som prišiel bez vŕhania, keď ste ma pozvali. A pýtam sa, kyôli čomu ste ma pozvali?“ Kornélius poviedal: „Sú to štyri dni práve v túto hodinu, čo som sa o tretej hodine popoludní modlil vo svojom dome. Tu predo mnou zastal muž v bielom odevi a poviedal mi: „Kornélius, tvoja modlitba je vyslyšaná a Boh si spomenul na tvoje almužny. Pošli teda do Joppe a zavolaj si Šimona s prímením Peter, býva v dome garbiara Šimona pri mori.“ Hned som teda poslal po ľebi a ty si dobre urobil, že si prišiel. A teraz sme my všetci tu pred Božou tvárou, aby sme vypočuli všetko, čo ti Pán príkáza.“ Vtedy Peter otvoril ústa a poviedal: „Naozaj poznávam, že Boh nenadŕža níkomu, ale v každom národe mu je milý ten, kto sa ho boji a koná spravodlivosť. Synom Izraela zosnal slovo a zvestoval pokoj skrize Ježiša Kríšta; on je Pánom všetkých. Vý viete, čo sa počnúce od Galilej po krstie, ktorý hľásal Ján, dialo po celej Judei; ako Boh pomazal Ježiša z Nazareta Duchom Svätým a mocou a on chodil, dobre robil a uzdravoval všetkých posadnutých diabolom, lebo bol s ním Boh. A my sme svědkami všetkého, čo urobil v judejskej krajine i v Jeruzaleme. Ale zavesili ho na drevo a zabili. Boh ho tretejho dňa vzkriesil a dal mu, aby sa zjavil – nje všetkému ľudu, ale svědkom, ktorých Boh vopred určil, nám, čo sme s ním po jeho zmŕtvychvstaní jedli a pilí. A príkázał nám, aby sme ľudu hľásali a dosvedčovali, že to jeho Boh ustanovil za sudcu živých i mŕtvych. Jemu vydávajú všetci proroci svädectvo, že pre jeho meno dosiahne odpusťenie hřečov každé, kto v neho verí.“ Kým Peter toto hovoril, zostúpil Duch Svätý na všetkých, čo počúvali slovo. A veriaci z obriezky, čo prišli s Petrom, žasli, že sa dar Ducha Svätého vylial aj na počanov, lebo ich počuli hovoriť jazykm a volebit Boha. Vtedy Peter poviedal: „Môže ešte niekto zabrániť, aby boli všetci pokrstení tí, čo dosiaľ Ducha Svätého tak ako my?“ A rozhkázał ich pokristiť v mene Ježiša Kríšta. Potom ho prosili, aby u nich niekolko dní zostal.